

— Умразно е ! извика, худородно е, ей, подло е !

Тогазъ зехъ да ся осъщашъ що става. И тъй като слъзохъ едно стъпало по-долу, — що е ? попытахъ спокойно.

— Ты, отговори напрасито, ты си платилъ за да ны затворятъ тукъ. Утрѣ ще изгубїш честта ти . . . . Тѣзи смѣткѣ си направилъ, ха ? Но бѫди увѣренъ, че ни тя нещѣ тя слѣти. Твърдѣ злѣ си мя разбралъ, ако мыслишь че не ще прѣд-почтѣ безчестіето, мънастыртъ, смиртъ тѣ, не-же униженіето за съединеніето ми съ тебе. И а-ко да бѣ сполучило безчестното ти ухышреніе, и ако да быхъ възимала слабостта ти, коѣто, бѫ-ди увѣренъ, че не щѣ да ѹш имамъ, да ся прѣ-дамъ на тебе, и да ти прѣдамъ, което ся вижда и повече да желаешь, имуществото си въ размѣ-щ на прѣкрасното ти поведеніе, каки ми каквѣтъ видѣ человѣкъ си ты ? Отъ каквѣтъ прѣстъ си напра-венъ, та искашь да придобиешь богатство и же-нѣ съ таквый едны срѣдства ? А ! благодари ми, господине, дѣто че ся не вдавамъ на пожеланія-та ти, които, вѣрвай ми, безумни сѫ ; защото, ако иѣкога срамътъ и одумваніята на свѣтъ бы мя принудили да ти станѫ съпруга, щяхъ да имамъ таквозъ едно прѣзрѣніе къмъ тебе, щото щѣхъ да тя прѣмахнѣ. Ей, и жестоко и твърдо като този камъкъ ако да бѣше сърдцето ти, азъ щѣхъ да исцѣдѣш кръвъ отъ него.

— Господже, отговорихъ съсъ всичко възмо-